

Levon

มุมมองนักอ่านพระเจ้า เล่ม 16

전지적 독자 시점

sing N song

เขียน

8 hours

แปล

BLACKBOX

ภาพประกอบ

ก ร อ ่ า น คื อ ร า ก ร ู า น ที่ ส ำ ค ัญ

เรื่องเล่าบางเรื่องใหญ่เกินไปจนยากที่จะอ่าน
ถ้าไม่ตั้งสมาธิให้ดี อาจโดนเรื่องเล่าครอบงำได้ทุกเมื่อ

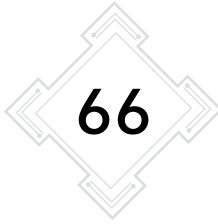
-sing N song

คำนำสำนักพิมพ์

ใน <สตาร์สตรึม> เรื่องเล่าที่ดีแค่สนุกไม่พอ ต้องจำแนกให้ได้ว่าเป็นความดีหรือความชั่ว ช่างน่าปวดหัวจริงๆ อย่างกับว่าทุกวันนี้สังคมยังแบ่งฝักแบ่งฝ่ายกันไม่พอนั้นแหละ ก็ได้แต่ยกเรื่องน่าปวดหัวให้คิดตกใจเขาไป พวกเราแค่อ่าน มุมมองนักอ่านพระเจ้าอย่างสนุกสนานก็พอ

เดินทางมาถึงเล่มสุดท้ายของพาร์ต 3 แล้ว ปมหลายๆอย่างได้รับการเฉลย ไม่ใช่แค่กับพวกเรา แต่กับตัวละครในเรื่องด้วย โดยเฉพาะเรื่องทีโลกใบนี้คือนิยายสร้างความสั่นสะเทือนให้กับสมาชิกกลุ่ม โดยเฉพาะ ‘ยูจุงฮยอก’ เอาหลายๆ เลยทีเดียว มาดูกันว่าแต่ละคนมีวิธีรับมือกับความจริงที่ว่าตนเป็นแค่ ‘ตัวละคร’ กันอย่างไร ท่ามกลางซีนริโอที่นับวันก็ยิ่งทวีความยากและรุนแรงขึ้นทุกที

Levon

เหนือความดีและความชั่ว (1)

ตอนแรกผมนึกว่าตัวเองได้ยืนผิด

แต่เมื่อได้เห็นสายตาของเหล่าราชาปีศาจที่หันมองมาที่ผม แอสโมเดียสที่ปรบมือให้ สีน้าตะลึงงันของสมาชิกกลุ่ม ทำให้ผมเริ่มตระหนักว่านี่คือเรื่องจริง

<คิมตกจากคอมพานี> ได้รับรางวัลใหญ่

ความรู้สึกกังวลใจอยู่เหนือความยินดี

รางวัลใหญ่นั้นหรือ พวกเราเนี่ยนะ

ไม่ใช่งานพิธีมอบรางวัลที่ไหน แต่เป็น ‘ดูเอ็ตแห่งความดีและความชั่ว’
แห่งนี้?

จากนั้นสาเหตุที่แท้จริงของความไม่สบายใจก็ถูกเปิดเผย

[ผลงานที่ได้รับรางวัลใหญ่ประจำปีนี้ยังไม่ได้รับการจำแนกความดีและความชั่วขอรับ]

กลุ่มดาวและราชาปีศาจหลายตนส่งเสียงฮือฮา

[ไม่ได้รับการจำแนกความดีและความชั่วขั้นนี้หรือ หมายถึงความวุ่นวายไร้อัน?]

โทแกบีเฉลยในทันที

[ผลงานที่ได้รับ ‘รางวัลใหญ่’ แต่ละปีที่ผ่านมาต่างได้รับการเลือกสรรจากการประชุมระหว่างกลุ่มดาวฝ่ายดี กลุ่มดาวฝ่ายร้าย และมหาโทแกบีใช้มัยเล้าขอรับ แต่ปีนี้เป็นครั้งแรกที่ยังไม่ได้ข้อสรุป]

[ไม่ได้ข้อสรุป? ‘มหาโทแกบี’ พวกนั้นนะหรือ]

เหล่ากลุ่มดาวและราชาปีศาจต่างมีสีหน้างุน

พวกกลุ่มดาวใต้สังกัด ‘กลุ่มดาวฝ่ายดี’ หรือ ‘กลุ่มดาวฝ่ายร้าย’ ย่อมต้องเข้าข้างพวกตัวเองเป็นธรรมดา แต่นี่กระทั่งเหล่ามหาโทแกบียังไม่อาจลงมติสรุปเรื่องนี้ได้อย่างนั้นหรือ

[นับตั้งแต่ ‘ดูเอ็ตแห่งความดีและความชั่ว’ ก่อตั้งขึ้นมา ไม่เคยมีกรณีแบบนี้เกิดขึ้นมาก่อน ไม่นี่ นี่นับว่าเป็นครั้งแรกหลังมหาสงครามเทพและปีศาจสิ้นสุดลง!]

[จำแนกไม่ได้? ไม่มีทางมีเรื่องแบบนี้ เพราะไม่ว่าอย่างไรตาสั่งแห่งความดีและความชั่วย่อมต้องเอนไปยังด้านใดด้านหนึ่ง!]

กลุ่มดาวและราชาปีศาจทั้งหลายพูดคุยกันเสียงดังแข็งแรงแด้วยความตื่นตันทันทีที่จริงก็พอจะเข้าใจได้ถึงเรื่องที่พวกเขาพูด ซินาริโอมหาเรื่องเล่าส่วนใหญ่ หากไม่กำหนดตัวผู้ชนะจากการประชุมหารือกัน ก็กำหนดจากการจัดแจงตามความเหมาะสมของพวกเนบิวลา

เฉกเช่นเดียวกับที่ <ใจแกนโทมาตี> ชายดิบชายดี เป็นสินค้าสำหรับเที่ยวชมประเภทหนึ่ง ซินาริโอมหาเรื่องเล่าอื่นก็ได้ถูกกำหนดผลแพ้ชนะของความดีและความชั่วเอาไว้ก่อนหน้าแล้ว และชายเป็นหุ่นบูริมลิตีออกไป

แต่เรื่องเล่าของพวกเราสร้างขึ้นด้วยการโค่นล้ม <ใจแกนโทมาตี> วิธีการถือกำเนิดจึงแตกต่างกับมหาเรื่องเล่าอื่นอย่างสิ้นเชิง

เรื่องเล่าที่ถือกำเนิดขึ้นจากการโค่นล้มซินาริโอมหาเรื่องเล่า อีกรั้งไม่ใช่ มหาเรื่องเล่าของทีไหน แต่เป็นมหาเรื่องเล่าที่ <โอลิมบัส> เป็นเจ้าภาพดำเนินการ ทั้งยังเป็นเรื่องเล่าที่ไม่ได้อยู่ในกำหนดการมาตั้งแต่แรก จึงไม่อาจตัดสินความดีความชั่วล่วงหน้าได้

โทแกบียิ้มรัวกับสถานการณ์นี้เป็นเรื่องน่าสนุก

[แหม โทแกบีย่อย่างข้าจะไปทราบความคิดเห็นของท่านมหาโทแกบียิ่งหลายได้อย่างไรเล่าขอรับ อย่างไรก็ตาม รางวัลใหญ่คราวนี้จะถูกตัดสิน ‘ความดีและความชั่ว’ กัน ณ ที่แห่งนี้ขอรับ ท่านไหนมีความเห็นอะไร ขอให้ยกมือขึ้นขอรับ]

โทแกบีย่อยูจุดประสงค์ออกมาให้เห็นอย่างชัดเจน

ไ้บ้ดซบพวกนี้

สำหรับพวกโทแกบี <คิมดกจากคอมพานี้> จะไ้รางวัลใหญ่หรือไ้ไม่นั้น
ไม่ไ้เรื่องสำคัญมาตั้งแต่แรก สิ่งสำคัญคือเรื่องเล่าที่พวกเราสั่งสมมาจะเป็น
ความดีหรือความชั่วต่างหาก สิ่งนี้จะเป็นตัวกำหนดสถานภาพของพวกเราให้
แตกต่างกันไป

[เรื่องเล่าเรื่องนั้นย่อมต้อง ‘ชั่ว’ แน่หนอน]

ราชาปีศาจอันดับที่ 50 ‘ดยุกคลั่งตัด’ เปิดปากพูดตนแรก

ดยุกคลั่งตัด นามจริงของราชาปีศาจตนนี้คือ ‘ฟุรแกลส’ เจ้าของโลกปีศาจ
ที่ 50

[‘ราชาปีศาจแห่งการช่วยให้รอด’ เป็น ‘ราชาปีศาจ’ ถึงจะเป็นราชาปีศาจที่
ไม่เต็มเต็งไปหน่อย ทว่าอย่างไรก็ยังเป็นเจ้าของโลกปีศาจ ดังนั้นทุกการกระทำ
ของเขาย่อมต้องถือเป็นเรื่องชั่วช้า]

ตรรกะนำสมเพชสมกับเป็นดยุกคลั่งตัดที่แค่สะกดคำยังสะกดไม่ค่อย
จะถูกจริง ๆ

คนผู้หนึ่งยกมือขึ้นจากที่นั่งฝั่งตรงข้าม

[เข้าคัดค้านความเห็นนั้น]

‘ผู้พิทักษ์นักเดินทางและผู้เยาว์’ ราฟาเอล

ราฟาเอลส่ายนิ้วไปมา เตาะปากเสียงดังจี้ ๆ ก่อนจะเริ่มออกความเห็น

[สมมติว่ามีคนผู้หนึ่งขโมยของ กลายเป็นคนชั่วร้าย ทุกชีวิตบนโลกต่าง
ตราหน้าคนผู้นั้นว่าเป็นคนชั่ว เขาจึงกลายเป็นคนชั่ว ทว่าหากเมื่อไ้รู้จักคนชั่ว
ที่ว่า กลับกลายเป็นว่าเขาจ่ายเงินที่ขโมยมาไปช่วยเหลือผู้คน มอบขนมปังให้
คนยากไ้ร้ มอบน้ำให้คนที่กระหาย ช่วยชีวิตผู้คนมากมายแล้ว]

ผมพยักหน้าให้กับความเห็นของราฟาเอล

[คนผู้นั้นต้องเป็น ‘คนชั่ว’ ไปตลอด แค่เพราะครั้งหนึ่งเขาเคยถูกตัดสินว่า
เป็น ‘คนชั่ว’ ั้งหรือ]

[ไม่รู้อีหลี เรื่องนั้น...แบบว่า...]

ดยุกคลั่งตัดที่เมื่อครู่ยังปากดี กลายเป็นฝ่ายไขว้เขวไปกับตรรกะของ
ราฟาเอลแทน

ตอนนั้นเอง ราชานี้ตางข้างๆ ผมก็ชูมือขึ้น สนับสนุนดยุกคลั่งตัด
[นี่เราจะมานั่งถกเถียงกันเรื่อง ‘ปฏิทรรศน์แห่งความดีและความชั่ว’
หรือคะ]

นัยน์ตาแดงเข้มของแอสโมเดียสทอประกายกราดเกรี้ยว
จะวาไปแอสโมเดียสมีหน้แค้นต้องชำระกับราฟาเอลอยู่นี้ละ
ราฟาเอลพยักหน้า

[ถ้าต้องการแบบนี้ก็ยอมได้]

ราฟาเอลที่นอนคว่ำอยู่บนเตียงเมฆติดนิ้วกลางอากาศ
ทันใดนั้น จอกรินขนาดใหญ่บนเวทีก็เริ่มฉายฉากที่ผมกับสมาชิกกลุ่ม
ดำเนิน <ใจแกนโทมาคี>

ราฟาเอลกล่าวต่อขณะที่มองหน้าจอ

[ท้ายที่สุดสรรพสิ่งที่สร้างขึ้นจากเรื่องเล่า และเรื่องเล่าเองก็สั่งสมขึ้นจาก
เหตุการณ์ทั้งหมดทั้งมวลที่สรรพสิ่งเป็นผู้กระทำ แต่ไม่ว่ามองอย่างไรเรื่องเล่านี้
ก็หาความชั่วร้ายที่สั่งสมมาไม่เจอ]

「ปฏิทรรศน์แห่งความดีและความชั่ว」

ความหมายที่แฝงอยู่ในปฏิทรรศน์ดังกล่าวคือ ‘ความดีและความชั่ว’ ของ
ทุกสรรพสิ่งถูกบัญญัติด้วยเรื่องราวที่สรรพสิ่งนั้นๆ สั่งสมมา

ราฟาเอลเปิดปากพูดพลางชี้ไปที่หน้าจออย่างยอเย่มากมาย

หน้าจอแรกเป็นฉากที่ผมไปเยือนแดนยมโลก ช่วยปลดปล่อยเหล่ายักษ์
ให้เป็นอิสระ

[‘ราชานี้ตางแห่งการช่วยให้รอด’ ช่วยมอบอิสรภาพให้แก่ผู้อ่อนแอของ
ซินาโรซึ่งโดนกดขี่อย่างไม่เป็นธรรมมาเนิ่นนาน]

หน้าจอที่สองเป็นฉากที่สมาชิกกลุ่มกับเซียนดาบแยกนภาต่อสู้ดิ้นรนอยู่ใน
<ใจแกนโทมาคี> ที่ถูกเปลี่ยนเป็นสถานที่ท่องเที่ยว

[สมาชิก <คิมดกจาคอมพานี> ต่อต้านองค์ประกอบซินาโรอันไม่
ชอบธรรมของ <ใจแกนโทมาคี>]

หน้าจอสุดท้ายเป็นฉากที่ผมกับสมาชิกกลุ่มจุดไฟศักดิ์สิทธิ์ ต่อกรกับ
โพไซดอนซึ่งเป็นกลุ่มดาวระดับเทวดานาน

เพื่อลี้ภัยระบอบการปกครองของเนบิวลาใหญ่ พวกเขาหนีภัยต่อผู้
กับผู้ที่พวกเขามีอาจต่อต้านได้ ดูเอาเถิด จากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจนถึงตอนนี้
สามารถหา ‘ความชั่ว’ จากจุดไหนได้บ้างหรือไม่เล่า]

กลุ่มดาวจำนวนมากพยักหน้าเห็นด้วยกับศิลปะการพูดของราฟาเอล
ผู้อธิบายทุกรายละเอียดของแต่ละฉาก

ในทางกลับกัน สีหน้าของเหล่าราชาปีศาจกลับบิดเบี้ยวไม่น่ามอง
พูดให้ถูกต้องคือ นอกจากแอสโมเดียสแล้ว ที่เหลือมีสีหน้าดูไม่ได้เหมือนกัน
หมด

[น่าสนใจดีนะคะ ได้รับการปกป้องจากเหล่าทูตสวรรค์ถึงเพียงนี้ บางที
‘ราชาปีศาจแห่งการช่วยให้รอด’ อาจเป็น ‘ราชาปีศาจจิตใจดีงาม’ ก็ได้นะคะ]

[ยอมรับแล้วใช่ไหม]

[ไม่ค่ะ ที่เจ้ากล่าวมายังมีช่องโหว่อยู่ อันดับแรกคือ เรื่อง ‘สรรพสิ่งคือ
เรื่องเล่า’ และเรื่องเล่าคือ ‘เหตุการณ์ทั้งหมดทั้งมวล’]

แอสโมเดียสมองมาที่ผมยิ้ม ๆ

[อย่างที่ทราบกันดี สิ่งที่เราเรียกว่าเรื่องเล่าไม่ว่าจะมีตัวตนโดยลำพัง เรื่องเล่า
เรื่องหนึ่งย่อมเกี่ยวพันกับเรื่องเล่าเรื่องอื่น และมีอิทธิพลต่อกันค่ะ 「ไฟศักดิ์สิทธิ์
กลืนกินเทวดำนาน」 ก็เช่นกัน]

ขณะที่พูด จากอื่นๆ ก็เริ่มฉายขึ้นจอกรีนด้านหน้า นั่นคือฉากซีนารีโอ
แรกที่เกิดขึ้นเมื่อนานมาแล้ว

ภาพในจอโคลสอัปไปที่ตึกเตนมากมายตัวแตกตายในมือของผม

[‘ราชาปีศาจแห่งการช่วยให้รอด’ ปล่อยให้ผู้คนล้มตายบนรถไฟฟ้าใต้ดินคะ
ทั้งที่เขาสามารถช่วยทุกคนได้]

ทูตสวรรค์ทั้งหลายมองมาที่ผมด้วยนัยน์ตาขឹងใจ

แอสโมเดียสกล่าวต่อ

[ยังมีเรื่องทำนองนี้เกิดขึ้นอีกนะคะ]

จากนั้น ‘ซีนารีโอที่แปด’ ก็ปรากฏขึ้นบนหน้าจอ ซีนารีโอที่หากอวดาร
ผู้แข็งแกร่งที่สุดของกรุงโซลยอมสละชีพ ผู้คนที่เหลือจะสามารถมีชีวิตรอด
ต่อไปได้

หน้าจอยภาพผมผู้ครอบครองคุณลักษณะ ‘แปดชีวิต’

แอสโมเดัยสกล่าว

[‘ราชาปีศาจแห่งการช่วยให้รอด’ มีชีวิตสำรอง และรู้ว่าตนเป็น ‘แกะบูชายัญที่แข็งแกร่งที่สุด’ ค่ะ หากเขาตั้งใจจะทำจริง ๆ ย่อมสามารถจับฮารีโอได้ ทุกเมื่อก่อนจะเกิดการสละชีพไปมากกว่านั้น]

เสียงฮือฮาของพวกกลุ่มดาวดั่งแข็งแ่มมากขึ้นกว่าเดิม เรื่องราวในหน้าจอยังดำเนินต่อไป

[เพิกเฉยชีวิตของคนที่ไม่ต้องการ ช่วยแค่คนที่อยากช่วย ‘ราชาปีศาจแห่งการช่วยให้รอด’ เป็นคนแบบนั้นค่ะ เขาเป็นราชาปีศาจผู้กระทำการเรื่องอย่างการเลือกปฏิบัติที่พวกเจ้าเกลียดนักหนา ‘การเลือกปฏิบัติ’ ซึ่งนับว่าเป็นบาปร้ายแรงที่สุดใน <สตาร์สตรีม>]

แอสโมเดัยสโยนคำถามสุดท้ายดูจประกาศัยชนะ

[‘เข้าขอกถามหน่อยนะคะ <เอเดน> พวกเจ้ายังคิดว่า ‘ราชาปีศาจแห่งการช่วยให้รอด’ เป็น ‘ราชาปีศาจที่ดี’ อยู่อีกหรือไม่คะ]

โถงจัดงานพลันเงียบลงชั่วขณะ ทูตสวรรค์บางคนมองผมด้วยนัยน์ตาเคลือบแคลง ส่วนราชาปีศาจส่วนใหญ่ยิ้มแยมเต็มใบหน้า

ตอนนั้นเอง กลุ่มดาวหนึ่งก็ลุกพรวดขึ้นจากที่นั่ง

[■■■■ ความย่อนแอั้นั้น ใคร ๆ ก็มีกันทั้งนั้นแหละ]

อูรีเอลนั่นเอง

[สิ่งสำคัญคือการเปลี่ยนแปลงหลังเผชิญกับเหตุการณ์มากมายต่างหาก ละ และ ‘ราชาปีศาจแห่งการช่วยให้รอด’ ก็กำลังมุ่งหน้าไปยังทิศทางที่ถูกต้อง!]

[ช่วงนี้ทูตสวรรค์ดูจะใจกว้างกับการจำแนกความดีเหลือเกินนะคะ ระยะเวลาหลังมานี้ ได้ยินข่าวลือว่าเจ้ามิไม่ตรีต่อราชาปีศาจเป็นการส่วนตัว เป็นความจริงหรือเปล่าคะ]

[ว่าไงนะ]

[แหม ดูท่าจะเป็นเรื่องจริงสินะคะเนี่ย ที่เห็นเมื่อคราวก่อนก็นึกอยู่แล้ว เชียว แต่ว่า-]

อูรีเอลพุ่งตัวมา

[ไอ้ ■ เหมือน ■■ นี้...!]

เปรี๊ยะ!

กระแสไฟฟ้ามวลมหาศาลระเบิดออกโดยมีโตะทั้งสองฝั่งเป็นจุดศูนย์กลาง เหล่าอัครทูตสวรรค์กับเหล่าราชาปีศาจดำทอใส่กันอย่างครึกโครม ไม่นาน ความเห็นต่างๆ นานาก็ตั้งขึ้นไปทั่วทุกแห่ง

แยกว่านั่นคือ พวกเขาไม่ได้พุ่งเข้ามาที่ผมคนเดียวอีกต่อไป

ใครคนหนึ่งตำหนิการเช่นฆ่าของจงฮิวอน ใครอีกคนโจมตีความใจเสาะของอีฮยอนชองในชินริโอแรก บางคนจิกกัดเรื่องที่มีอีฮยอนลงมือสังหารเพื่อนตัวเอง

ชีวิตของพวกเรา ประวัติศาสตร์ที่พวกเราสั่งสมมา กำลังโดนรุมประณามจนไม่เหลือชิ้นดี

[มหาเรื่องเล่า 'ไฟศักดิ์สิทธิ์ที่กินกินเทวตำนาน' เผยคมเขี้ยว]

สีหน้าของสมาชิกกลุ่มซัดเผือดด้วยความหวาดหวั่น

พวกเขาต่างก็เป็นคนที่ได้รับบาดแผลยากจะเยียวยามากมาย ผู้คนที่ต้องมีชีวิตที่ถูกสอดส่อง กลายเป็นความบันเทิงให้กลุ่มดาวรับชม แต่ก็อดทนมาได้จนถึงจุดนี้

[เดี๋ยว! ไม่จำเป็นต้องทำถึงขนาดนี้ก็ไม่ได้ไม่ใช่หรือไง!]

อูรีเอลตะโกนเสียงดังเมื่อเพิ่งจะตระหนักได้ถึงบางสิ่ง ทว่ากลุ่มดาวกับราชาปีศาจต่างใจจดจ่ออยู่กับการชูดคู้ยบาดแผลของ <คิมดกจาคอมพานิ>

ในที่สุดพวกเขาก็เริ่มเห็นบนแฉมกระทั่งอดีตของอีกิลยงกับชินยูซึ่ง

ผมออกหน้าทันทีที่แผลใจของอีกิลยงและกลุ่มดาวผู้สนับสนุนของเขา ถูกหยิบยกขึ้นมา

“หยุดได้แล้วครับ”

ทุกคนในโรงจัดงานหันมามองผมเป็นสายตาเดียว

ถ้าเปลอพุดอะไรผิดไปที่นี่ มันจะเป็นอันตรายอย่างมาก ตอนนั้น <คิมดกจาคอมพานิ> ไม่ต่างอะไรจากเรือใบที่เล่นอยู่ท่ามกลางสายน้ำเชี่ยวกรากสองสาย หากเล่นไปบนคลื่นผิดลูกหรือผิดจังหวะ เรือลำน้อยของพวกเรา อาจอับปางจมลงสู่ใต้น้ำได้ทุกเมื่อ

แต่ต่อให้เป็นเรือลำเล็กก็ยังสามารถเลือกได้ว่าจะมุ่งไปที่แห่งใด และผมก็เป็นที่ปต้นของเรือลำนี้

“แค่นี้ก็น่าจะพอได้แล้วไม่ใช่หรือครับ น่าจะทราบกันดีอยู่แล้วว่ายังไงก็ไม่มีความได้ข้อสรุป”

การที่ผมนิ่งเฉยไม่พูดอะไรมาจนถึงตอนนี้ เป็นเพราะรอให้กลุ่มดาวกับราชาปีศาจก้าวสู่ความขัดแย้งด้วยตัวเอง

“คิดหรือครับว่า พวกคุณที่นี่จะสามารถตัดสินเรื่องที่มหาโหดแบบนี้ยังไม่อาจตัดสินได้”

<คิดมาจากคอมพานี> ไม่ใช่ทั้งฝ่ายดีและฝ่ายร้ายตั้งแต่แรกแล้ว ผมไม่มีความคิดที่จะเป็นหุ่นเชิดอยู่ใต้กรอบความคิด ‘ความดีและความชั่ว’ ที่คนอื่นกำหนดแม้แต่แต่คนเดียว

[เขาพูดถูก]

ผิดคาด คนที่กล่าวประโยคนั้นออกมาคือ มาร์บัส ‘ราชาสีห์แฝงคอดำ’ ราชาปีศาจอันดับที่ 5 เขามองมาที่ผมก่อนจะกล่าวต่อ

[พวกเราเสียดกันไปทีนี้ก็เปล่าประโยชน์ เลิกถกเถียงอย่างไม่จำเป็นเถอะ]

[มาร์บัส! แต่...]

[เรื่องนี้แค่ถามเจ้าตัวก็หมดเรื่อง]

ผมรู้สึกเหมือนกระดุกสันหลังเคลื่อนตัว เกิดเสียงดังก๊อ๊กก๊าก

[เจ้าตัวกำหนดเองก็จบ ‘เรื่องเล่า’ นี้เป็นฝ่ายดีหรือฝ่ายร้ายกันแน่ งานนี้จัดขึ้นมาก็เพื่อการนี้ไม่ใช่หรือ]

สายตาของกลุ่มดาวและราชาปีศาจทั้งหมดจับจ้องมาที่ผมพร้อมคำพูดประโยคนั้น เหนือเย็นเยียบไหลลงมาตามแนวกระดูกสันหลังพร้อมกับความรู้สึกขนลุก

จากนั้นข้อความระบบก็แจ้งเตือนมา

[คุณครอบครองส่วนแบ่งในมหาเรื่องเล่า ‘ไฟศักดิ์สิทธิ์กินกินเทวดานานา’]

[กรุณาทำการจำแนกความดีและความชั่วของเรื่องเล่าดังกล่าว]

ถ้าผมเลือกความดีความชั่วที่นี้ ก็จะเท่ากับว่าผมเลือกข้างระหว่าง ‘ฝ่ายดี’ กับ ‘ฝ่ายร้าย’ ซึ่งการปล่อยให้เรื่องนั้นขึ้นจะเกิดปัญหายุ่งยากตามมา

ปัญหาที่ว่าไม่ได้อยู่ที่ทิศทางก้าวเดินของ <คิมดกจาคอมพานี> แต่ถ้า
พวกเราเลือกฝ่ายที่นี้ อนาคตอันเลวร้ายจะมาเยือนในซินาริโอข้างหน้า

ผมครุ่นคิดอยู่ครู่ใหญ่ ก่อนจะได้อธิบายสรุปกับตัวเอง

ต่อให้ต้องโดนกลุ่มดาวกับราชาปีศาจรวมประณามก็ช่วยไม่ได้

“มหาเรื่องเล่า ‘ไฟศักดิ์สิทธิ์ก่อกินเทวดานาน’ คือ –”

“ดี”

ผมเหม่อมองตัวเอกเจ้าของคำคำนั้น ชายในโค้ตสีดำที่เอาแต่นิ่งเงียบ
ไม่พูดไม่จามาตลอด

ยูจุงฮยอกกำลังพูด

“เรื่องเล่านี้เป็นความดี”

ผมได้แต่อ้าปากพะงาบด้วยความตะลึงงัน งุนงงว่ายูจุงฮยอกบ้าไปแล้ว
นั่นหรือ หรือว่าเจ้านั้นจะตกหลุมพราง

เมตาตรอนที่นั่งอยู่ข้างยูจุงฮยอกส่งยิ้มจางให้ผม

ผมชนลุกชันไปทั่วแขน

หรือเหตุผลที่เมตาตรอนพายูจุงฮยอกมาด้วย...

[ผู้ครอบครองส่วนแบ่งเกี่ยวกับ ‘มหาเรื่องเล่า’ ดังกล่าวสามารถใช้สิทธิ์
ในการจำแนก ‘ความดีและความชั่ว’ ได้]

ข้อความที่ดังตามมาทำเอาราชาปีศาจและกลุ่มดาวทั้งหลายอ้าปากค้าง

[อวตาร ‘ยูจุงฮยอก’ ครอบครองส่วนแบ่ง 22.8% ในมหาเรื่องเล่า ‘ไฟ
ศักดิ์สิทธิ์ก่อกินเทวดานาน’]

[เนื่องจากการประกาศของอวตาร ‘ยูจุงฮยอก’ เรื่องเล่าดังกล่าวโน้มน้าว
ไปยังทิศทาง ‘ดี’]

ตอนนี้คนที่สามารถกำหนด ‘ความดี’ และ ‘ความชั่ว’ ของเรื่องเล่าไม่ได้มีแค่
ผมอีกแล้ว เพราะทุกคนใน <คิมดกจาคอมพานี> ต่างมีส่วนในเรื่องเล่านี้

[คุณต้องการยอมรับเรื่องเล่าดังกล่าวในฐานะ ‘ดี’ หรือไม่]

ยูจุงฮยอกมองมาที่ผมด้วยสีหน้าที่ไม่อาจอ่านความรู้สึก แต่ก็รับรู้ได้ว่า
เขากำลังถามผมว่าจะเอาอย่างไรต่อ

- ไ้อ้บ้านี้! นายคิดอะไรรออยู่!

ผมพูดกับหมอนั้นผ่าน ‘ลอบนัดพบยามกลางวัน’ แต่ไม่มีคำตอบกลับมา
จากยูจฮยอก

ผมจ้องเขาเซมิ่ง ก่อนจะเปิดใช้งานสกลิล

[สกลิลเฉพาะตัว ‘มุมมองนักอ่านพระเจ้า’ ถูกเปิดใช้งาน!]

[ตัวละครดังกล่าวอยู่ในสภาวะอารมณ์ที่คุณไม่เข้าใจ]

หา?

[หากไม่มีข้อโต้แย้งจากผู้บรรยายท่านอื่น เรื่องเล่าดังกล่าวจะถูกกำหนด
เป็น ‘ดี’]

[เหลือเวลาอีก 30 นาทีก่อนเสร็จสิ้นการกำหนดสถานะ]

ผมไม่เข้าใจเลยว่ามันกลายเป็นแบบนี้ได้อย่างไร พวกราชาปีศาจส่งเสียง
โห่ร้อง ตัวเลขเวลานับถอยหลังลดลงเรื่อยๆ

ผมหันไปมองหน้าสมาชิกกลุ่มที่กำลังตื่นตระหนก

จองฮีวอน อีฮยอนซอง ซินยูซึง อีกิลยอง...กลุ่มคนที่ผมอยากพาท้าว
ไปด้วยกันจนถึงจุดสิ้นสุดของโลกใบนี้

ผมกำหนดแผนจนกระดุกนิ้วแทบหัก

จะปล่อยให้เรื่องเล่าของพวกเราถูกกำหนดเป็นดีหรือชั่วตามที่พวกกลุ่มดาว
บอกไม่ได้ หากปล่อยให้เรื่องนั้นเกิดขึ้น ผมจะไม่มีวันไปถึงจากจบที่ถูกต้องของ
โลกใบนี้

ยูจฮยอกประกาศ ‘ดี’ ไปแล้ว งั้นวิธียุติผลตัดสินก็เหลือแค่วิธีเดียว

[ราชาปีศาจ ‘ราชาปีศาจแห่งการช่วยให้รอด’ เผยระดับชั้นของตน]

ปีกสีดำงอกออกมาจากกระดุกสะบักด้านหลัง เขาขนาดเล็กลงขึ้นมา
บนศีรษะ

กระแสไฟฟ้ารุนแรงระเบิดออก เสียงฮือฮารอบด้านพลันเงียบลงทันควัน

ผมสุดลมหายใจเข้าปอดอย่างซ้ำๆ เปิดปากพูดในขณะที่จ้องยูจฮยอก

[เรื่องเล่าเรื่องนี้เป็นความชั่วร้าย]

ข้อความระบบกะพริบกลางอากาศพร้อมคำประกาศร้ายของผม

[ปัจจุบันคุณเป็นผู้บรรยายที่มีส่วนร่วมมากที่สุดของเรื่องเล่าดังกล่าว]

[คุณครอบครองส่วนแบ่ง 33.7% ในมหาเรื่องเล่า ‘ไฟศักดิ์สิทธิ์กิลลินกิน

เทวดำนาน]

[เนื่องจากการประกาศของคุณ เรื่องเล่าดังกล่าวโน้มน้าวไปยังทิศทาง 'ชั่ว']
สมาชิกกลุ่มลูกพรอดขึ้นจากที่นั่งด้วยความตระหนก ผมยกมือขึ้นโบก
ให้พวกเขาวางใจ และส่งข้อความหายูจุนฮยอกผ่าน 'ลอบนัดพบยามกลางวัน'

- ยูจุนฮยอก ถ้าปล่อยไว้แบบนี้เรื่องเล่าของพวกเราจะถูกตัดสินว่าเป็น
'ความชั่วร้าย' นายคงไม่อยากให้เป็นแบบนี้หรือไม่ใช่

ส่วนแบ่งของผมใน 'ไฟศักดิ์สิทธิ์กินกินเทวดำนาน' คือ 33.7%
ส่วนแบ่งของยูจุนฮยอกคือ 22.8% ผมมีมากกว่าเขาอยู่ 10.9%

[ปัจจุบันความคิดเห็นของผู้บรรยายสองท่านขัดแย้งกัน]

[ผู้บรรยายทุกท่านกรณาร่วมกันหรือเพื่อพิจารณาความดีและความชั่ว]

[กรณีที่ไม่ได้ข้อสรุปภายในระยะเวลาที่กำหนด การพิจารณาจะถูกเลือก
ตามฝั่งที่มีส่วนแบ่งมากกว่า]

[กำหนดระยะเวลาถูกขยายเพิ่ม 10 นาทีก่อนการพิจารณาจะสิ้นสุดลง]

ยูจุนฮยอกไม่ตอบกลับมา ผมส่งข้อความหาเขาอีกครั้ง

- ฉันไม่รู้หรอกนะว่านายคิดอะไรอยู่ แต่จะปล่อยให้มีการตัดสิน 'ความดี
และความชั่ว' ที่นี้ไม่ได้ รีบถอนคำประกาศเร็วเข้า แล้วฉันก็จะถอนคำประกาศ
ของตัวเองเหมือนกัน

[กลุ่มดาว 'ผู้พิทักษ์นักเดินทางและผู้เยาว์' จ้องคุณ]

[ราชาปีศาจ 'ปีศาจร้ายแห่งโทสะและราคะ' สนุกกับการตัดสินใจของคุณ]

[กลุ่มดาว 'ผู้พิพากษาเปลวเพลิงดุจปีศาจ' สับสนกับการตัดสินใจของคุณ]

ผมรู้สึกผิดต่ออูรีเอลนะ แต่ไม่ว่าอย่างไรก็ตัดสินความดีความชั่วกันที่นี้
ไม่ได้เด็ดขาด

[ราชาปีศาจ 'ผู้ปกครองนรกตะวันออก' รู้สึกดีต่อคุณ]

ผู้แข่งแกร่งระดับท็อปของเหล่าราชาปีศาจ เจ้าของโลกปีศาจอันดับที่ 2
'ผู้ปกครองนรกตะวันออก' ส่งยิ้มพิลึกพิลั่นให้ผม เขาคงเข้าใจอะไรผิดไปหน่อย
ผมไม่ได้ออกหน้าพูดแบบนี้เพื่อเลือกข้าง 'ความชั่ว'

ผมตะโกนอีกครั้งด้วยความร้อนรน

- เฮ้! ไม่ได้ยินที่ฉันพูดเหรอ!

ในที่สุดยูจูงฮยอกก็ขยับตัว เขาระโดดข้ามโต๊ะ เดินตรงมาทางเวที ก่อนจะชักดาบออกมาเสียงดังซิ่ง

[อวตาร ‘ยูจูงฮยอก’ ปฏิเสธที่จะปรึกษาหารือกับคุณ]

ผมหลบตาด้วยสัญชาตญาณล้วนๆ

โต๊ะที่ผมนั่งหักเป็นสองท่อน รอบๆ เเวทีตกอยู่ในความโกลาหลในพริบตา เหล่าราชาปีศาจกรีดร้องเสียงดังด้วยความตกใจ ผมชักดาบขึ้นมาถือไว้เช่นกัน

‘ดาบมารสวรรค์ทมิฬ’ ของยูจูงฮยอกปะทะกับ ‘ศรัทธาไม่แตกสลาย’ ของผม จนเกิดเสียงโลหะเสียดสีแหลมดังกังวาน ข้อมือของผมเจ็บแปลบ

“บ้าอะไร...”

ลูรีเอลตกใจ พยายามวิ่งมาทางนี้ แต่บาเรียสีน้ำเงินที่ติดตั้งไว้บนเวทีขวางการเคลื่อนไหวของพวกกลุ่มดาวเอาไว้

เบรียะ!

[ปัจจุบันกลุ่มดาวและราชาปีศาจที่เข้าร่วม ‘ดูเอ็ดแห่งความดีและความชั่ว’ ไม่สามารถเป็นปฏิปักษ์ต่อกันได้!]

[ห้ามกลุ่มดาวให้การสนับสนุนหรือช่วยเหลือเกี่ยวกับการพิจารณาของผู้ครอบครองส่วนแบ่ง]

สถานการณ์เลวร้ายถึงขีดสุด

[มหาโทแกบี ‘พาริม’ เผ้ารอกการเลือกของคุณ]

[มหาโทแกบี ‘ฮารง’ จับตาดูการตัดสินใจของคุณ]

กระทั่งพวกมหาโทแกบียังเปิดเผยตัวตน นี่หมายความว่าทางสำนักงานเองก็ให้ความสนใจกับการพิจารณา ‘ความดีและความชั่ว’ ของเรื่องเล่าของพวกเราเช่นกัน ซีนาโรโอของที่นี่น่าจะถูกถ่ายทอดสดผ่านการออกอากาศกระแสดวงดาวอยู่ ณ ขณะนี้

ผมจ้องยูจูงฮยอกที่แผ่ระดับขึ้นออกมามากขึ้นเรื่อยๆ

ไม่อาจอ่านความรู้สึกจากใบหน้ามันได้เลย ผมไม่เข้าใจว่าเพราะเหตุใดจู่ๆ ยูจูงฮยอกถึงทำแบบนี้ แต่ผมไม่อาจยอมปล่อยให้ยูจูงฮยอกของรอบที่ 3 ผู้ซึ่งไม่รู้เรื่องอะไรเลยได้

- ยูจูงฮยอก ตอนนี้นายคงไม่เข้าใจ แต่ฟังฉันให้ทีนะ

ไม่ว่าอย่างไรผมก็ต้องเกลี้ยกล่อมเขาให้สำเร็จ

- ถ้าเรื่องเล่าของพวกเราถูกระบุความดีความชั่วที่นี้ จะเกิดภัยพิบัติที่
น่ากลัวมาก

อ้างอิงจากนิยายต้นฉบับ การต่อสู้ด้วยศักดิ์ศรีระหว่างฝ่ายดีกับฝ่ายร้าย
จะมาถึงจุดพลิกผันในฤดูกาลนี้ ‘ดูเอ็ดแห่งความดีและความชั่ว’ จัดมาหลาย
ฤดูกาลแล้ว และ ‘ฝ่ายดี’ ก็ได้รับรางวัลใหญ่มาโดยตลอด

อีกนัยหนึ่งหมายความว่า พวกเราขาปีศาจกลับมาเพื่อ ‘ดูเอ็ดแห่งความดี
และความชั่ว’ ในคราวนี้

「ถ้าความดีเป็นฝ่ายชนะ มหาสงครามเทพและปีศาจครั้งที่ 2 จะอุบัติขึ้น」

「ในทางกลับกัน หากความชั่วเป็นฝ่ายชนะ สถานะของ <เอเดน> จะ
ตกต่ำลง และการล่มสลายจะมาเยือนเร็วกว่าเดิม」

ผมยังสงสัยเรื่องเล่าได้ไม่ถึงระดับที่จะรับมือกับมหาสงครามเทพและปีศาจ
และผมก็ไม่อยากปล่อยให้ ‘ฝ่ายร้าย’ เป็นผู้ชนะด้วย

- รายละเอียดไว้ฉันจะอธิบายให้ฟังทีหลัง ตอนนี้นายฟังฉันก่อน...

“นั่นคือ ‘คำพยากรณ์’ ของแกั้นหรือ”

แววตาของยูจุงฮยอกลุกโชน เกาของความไม่ไว้ใจกันอย่างที่สุดดูพบไหว
สะท้อนอยู่ในนั้น

คำพยากรณ์

จะว่าไปตอนพบยูจุงฮยอกครั้งแรก ผมแนะนำตัวเองว่าเป็น ‘ผู้เผยแพร่-
วจนะ’ ไม่นึกเลยว่าจนปานนี้เขาจะยังเชื่อเรื่องนั้นอยู่อีก แต่สำหรับสถานการณ์
อย่างตอนนี้ ผมคิดว่าเป็นแบบนี้ก็ดีเหมือนกัน

ทว่ายูจุงฮยอกถามขึ้นอีกครั้ง ก่อนที่ผมจะทันได้อ้าปากพูดอะไร

“หรือเป็นข้อมูลที่ได้มาจากหนังสือเรื่อง ‘สามวิธียอด’ กันแน่”

“ว่าไงนะ”

หัวใจปลิ้นเต้นระรัว

ได้อย่างไรกัน

ยูจุงฮยอกรู้เรื่อง ‘สามวิธียอด’ ได้อย่างไร

[ผู้สนับสนุนของอวตาร ‘ยูจุงฮยอก’ ไม่พอใจสถานการณ์นี้]

[กลุ่มดาว ‘ผู้พิพากษาเปลวเพลิงดุจปีศาจ’ ไม่ต้องการให้พวกคุณต่อสู้กัน!]

[กลุ่มดาว ‘นักโทษรัตเกล้าทองคำ’ รู้สึกสับสนกับสถานการณ์เหนือความคาดหมาย]

[กลุ่มดาว ‘จอมวางแผนลับ’ รอดูการตัดสินใจของคุณ]

กระแสไฟฟ้าแล่นวาบไปทั่วร่างยูจุงฮยอก เขาขมวดคิ้วจนเป็นปม สีหน้าเหมือนคนปวดศีรษะ ยูจุงฮยอกกล่าวต่อราวกับกำลังต่อต้านปณิธานของบางสิ่ง

“ถ้าทำอย่างที่แกว่มา ซินริโอ่นี้จะจบลงอย่างปลอดภัยยิ่งนัก!”

“ยูจุงฮยอก นาย...”

“เพราะนั่นเป็นวิธีที่ฉันในรอบอนาคตใช้ซ้ำมัย”

ครึ้นนน

“เพราะนั่นคือ ‘วิธีการเอาชีวิตรอดในโลกนี้’ ละสินะ”

มือไม้ผมพลันอ่อนเปลี้ยไร้เรี่ยวแรง

[กำแพงที่ลึ่ ลึ่ไหว]

ทัศนวิสัยสั้นคลอน แผ่นดินไหวขนาดย่อมเกิดขึ้นในส่วนลึกของร่างกาย อาการสั่นสะท้านแพร่จากศูนย์กลาง ลูกกลมไปทั่วร่างอย่างรวดเร็ว

ผมกุมมือข้างขวาที่ลั่นเทวอย่างรุนแรง เมื่อเงยหน้าขึ้นก็พบว่ายูจุงฮยอกกำลังมองข้ามไหล่ผมไปยังสมาชิกกลุ่มที่อยู่ด้านหลัง

- พวกนี้รู้หรือเปล่า

ยูจุงฮยอกรู้มากแค่ไหนกันแน่

- ตอบฉัน คิมดกจา

ผลกระทบความเป็นไปได้ของระดับขั้นที่แผ่ออกมาจาก ‘ดาบมารสวรรค์’ ทมิฬ รุนแรงยิ่งกว่าเดิม

ยูจุงฮยอกปลดปล่อยพลังของผู้ข้ามผ่านตน

หมายความว่าตั้งแต่นั้นเป็นต้นไป เขาเอาจริง

[ตัวละคร ‘ยูจุงฮยอก’ ขับเคลื่อน ‘มหาเรื่องเล่า’]

[‘มหาเรื่องเล่า’ ไฟศักดิ์สิทธิ์ก่อกินทิวทัศน์ ‘เริ่มเล่าขานเรื่องราว!']

ผมไม่สามารถปล่อยให้เขาทำตามอำเภอใจแบบนั้นได้

[คุณคือผู้บรรยายที่มีส่วนร่วมมากที่สุดของเรื่องเล่าดังกล่าว]

[หลังการควบคุมของคุณเข้าควบคุมเรื่องเล่า]

[มหาเรื่องเล่า 'ไฟศักดิ์สิทธิ์ที่กลืนกินเทวดานาน' ไม่พอใจ 'ระดับชั้น' ของคุณ]

[มหาเรื่องเล่า 'ไฟศักดิ์สิทธิ์ที่กลืนกินเทวดานาน' ปฏิเสธการควบคุมของคุณ]

ว่าไงนะ

ทั้งที่มีส่วนแบ่งมากกว่าใคร แต่เรื่องเล่ากลับไม่ยอมเชื่อฟังผม

เพลงศักดิ์สิทธิ์ของเราที่ใช้ทำลายบาเรียของไฟไซดอนหมุนรอบ

'ดาบมารสวรรค์ทมิฬ' ของยูงสูงหยอก เปลวเพลิงสีขาวสว่างหมายจะกลืนกินผม
มันคืบคลานเข้ามาใกล้ผมทีละน้อย

[สถิลเฉพาะตัว 'กำแพงที่สี่' ถูกเปิดใช้งานอย่างหนักหน่วง!]

「(คุณดกจา ตั้งสติให้ดีๆ)」

เสียงยูงสูงอาดังขึ้น ผมปลดปล่อยระดับชั้นออกมา

[มหาเรื่องเล่า 'ฤดูใบไม้ผลิแห่งโลกปีศาจ' คุ่มครองคุณ!]

[มหาเรื่องเล่า 'ไฟศักดิ์สิทธิ์ที่กลืนกินเทวดานาน' แสดงความเป็นปรปักษ์
ต่อคุณ!]

เรื่องเล่าสองเรื่องที่เราทั้งสองมาโรมรันกันกลางอากาศ 「ไฟศักดิ์สิทธิ์
กลืนกินเทวดานาน」 กัดกระชาก 「ฤดูใบไม้ผลิแห่งโลกปีศาจ」 ประหนึ่งสัตว์ร้าย
ประโยคมากมายถูกฉีกกระชากปลิดปลิวไปกลางอากาศดุจหยาดโลหิต

“ทั้งสองคนกำลังทำอะไรคะเนี่ย! บ้าไปแล้วหรือคะ!”

[อวตาร 'จองฮิวอน' กระโจนเข้าใส่การพิจารณา 'มหาเรื่องเล่า!']

“อาจารย์! ทำไมจู่ๆ ทำแบบนี้ล่ะ! ลุงก็เหมือนกัน เลิก 'ซัว' หน่อย!”

[อวตาร 'อีจียเย' กระโจนเข้าใส่การพิจารณา 'มหาเรื่องเล่า!']

“คุณดกจา! คุณยูงสูงหยอก! ทั้งสองคนหยุดเถอะครับ!”

[อวตาร 'อีฮยอนซอง' กระโจนเข้าใส่การพิจารณา 'มหาเรื่องเล่า!']

“อย่ามารังแกพี่นะ ไอ้คนเลว!”

[อวตาร 'อีกิลยอง' กระโจนเข้าใส่การพิจารณา 'มหาเรื่องเล่า!']

“คุณลุง! หลบค่ะ!”

[อวตาร 'ชินยูซึง' กระโจนเข้าใส่การพิจารณา 'มหาเรื่องเล่า!']

ตอนนี้ผมยินดีมากที่พวกเขายื่นมือเข้ามาช่วยเหลืออีกแรง

「ไฟคักดีลิตีท์กลืนกินเทวดำนาน」 เป็นเรื่องเล่าของพวกเขาทุกคน อีกนัยหนึ่ง นี่หมายความว่าคนที่สามารถเข้าร่วมการพิจารณาเรื่องเล่านี้ ไม่ได้มีแค่ผมกับยูจุงฮยอกสองคน

[เหล่าผู้บรรยายที่เข้าร่วมการพิจารณาตัดสิน กรุณาทำการจำแนกความดี และความชั่ว]

[หากไม่เลือกความดีความชั่ว คุณจะไม่สามารถแทรกแซงการต่อสู้ครั้งนี้ได้] สมาชิกกลุ่มตกอยู่ในความสับสน จู่ๆ ก็โดนสั่งให้เลือกฝ่าย พวกเขา ย่อมตระหนักกันไม่น้อย

อีกิลยงเปิดปากพูดเป็นคนแรกท่ามกลางความสับสน

“ฉันต้องเลือกข้างที่ตกจายอยู่แล้ว”

[อวตาร ‘อีกิลยง’ ครอบครองส่วนแบ่ง 3.3% ในมหาเรื่องเล่า ‘ไฟคักดีลิตีท์ กลืนกินเทวดำนาน’]

[เนื่องจากการประกาศของอวตาร ‘อีกิลยง’ เรื่องเล่าดังกล่าวโน้มเอิน ไปยังทิศทาง ‘ชั่ว’]

ผมรีบตะโกนออกไป

“ห้ามเลือก ‘ชั่ว’ เพิ่มนะ! ทุกคนเลือก ‘ดี’ ครับ!”

“เอ๋?”

“ทำตามที่ผมบอกครับ! เร็วเข้า!”

ถ้ายูจุงฮยอกไม่ยอมถอนคำประกาศ งั้นก็เหลือแค่วิธีเดียว นั่นคือการ ปรับตาซึ่งความดีและความชั่วเฮงชวนี้ให้เท่ากันอย่างสมบูรณ์แบบ

ตอนนี้ห่างกันอยู่ 14.2% ส่วนแบ่งของสี่คนที่เหลือรวมกันจะได้...

“ค่อยๆ เลือกทีละคนนะ! เริ่มจากยูจุงก่อน!”

“ค่ะ!”

[อวตาร ‘ชินยูซึง’ ครอบครองส่วนแบ่ง 3.3% ในมหาเรื่องเล่า ‘ไฟคักดีลิตีท์ กลืนกินเทวดำนาน’]

[อวตาร ‘จองฮิวอน’ ครอบครองส่วนแบ่ง 6.7% ในมหาเรื่องเล่า ‘ไฟคักดีลิตีท์ กลืนกินเทวดำนาน’]

[อวตาร ‘ฮียอนซอง’ ครอบครองส่วนแบ่ง 7.3% ในมหาเรื่องเล่า ‘ไฟ

ศักดิ์สิทธิ์กลิ่นกินแหวดำนาน]

[ผู้บรรยายทั้งสามเลือก 'ดี']

“หยุด!”

อีจียเยที่กำลังจะเลือกเป็นคนสุดท้ายหยุดชะงักทันทีที่ได้ยินเสียงตะโกน
ของผม

[ตาซังโน้มเอนไปทาง 'ดี' มากขึ้น 3.1%]

[หากภายใน 5 นาทียังไม่สามารถตกลงกันได้ ไฟศักดิ์สิทธิ์กลิ่นกิน
แหวดำนาน จะได้รับการระบุเป็น 'ดี']

อัตราส่วนแบ่งเรื่องเล่าที่สมาชิกกลุ่มครอบครองมีมากกว่าที่ผมคาดการณ์ไว้
และตอนนี้ก็เหลือแค่อีจียเยคนเดียว

“ลุง! ฉันมี 5.8%!”

ดีและซัวต่างกันอยู่ 3.1% และส่วนแบ่งที่อีจียเยครอบครองคือ 5.8%

ไม่ว่าอีจียเยจะเลือกฝ่ายไหนก็ไม่มีทางปรับสมดุลตาซังให้เท่ากันได้

แต่ถ้าผมสามารถดึงเอาบางส่วนของ 'ส่วนแบ่ง' ที่สมาชิกกลุ่มครอบครอง
มาอยู่ฝั่งผมได้ละ

[ในการพิจารณาตัดสินความดีและความชั่ว ไม่สามารถทำการ 'มอบส่วนแบ่ง'
ระหว่างผู้บรรยายที่อยู่ในระหว่างการร่วมพิจารณาได้]

ให้ตายเถอะ วิธีสะตวงสบายแบบนี้กลับใช้ไม่ได้ผลนั้นหรือ

ดาบมารสวรรค์หิมพิฆของยูจุงฮยอกพุ่งเข้ามาที่คอของผมอีกครั้ง

“บอกให้หยุดไป!”

เมื่อสามารถเข้ามาแทรกแซงการต่อสู้ได้ จองฮิวอนก็เข้ามาขวางดาบของ
ยูจุงฮยอกแทนผม อีฮยอนของวังเข้ามาถอดร่างของยูจุงฮยอกจากข้างหลัง
พวกเด็ก ๆ ยืนล้อมราวกับต้องการจะปกป้องผม สุดท้ายคืออีจียเยที่ยืนอิหลัก-
อิเหลื่ออยู่ตรงกลางอย่างไม่รู้จะทำตัวเช่นไร

“ทั้งสองคนจะสู้กันทำไมเนี่ย! ทำไมต้องมาสู้กันตอนนี้ด้วย!”

นัยน์ตาทั้งสองข้างของยูจุงฮยอกมองผมสลับกับสมาชิกกลุ่ม

เขาทำท่าเหมือนจะพูดอะไรบางอย่าง ไม่สิ ที่จริงผมรู้ว่าเขาต้องการจะ
พูดอะไร

「พวกแกกำลังโดนหลอก」

นัยน์ตาลิ้นระริกของเขาตัวดมองมาที่ผมด้วยโทสะ

「เจ้านั้นหลอกพวกเราทุกคน」

ผมคิดว่าแล้ววันนี้ต้องมาถึงจนได้ อันที่จริงในแต่ละวันผมครุ่นคิดเรื่องนี้หลายสิบครั้งด้วยซ้ำ

“ถอยไปให้หมด”

ยูจุงฮยอกเพิ่มระดับชั้นของตัวเอง ซัดอึฮยอนของปลิวกระเด็น หลังจากทำให้อึฮยอนล้มก็พุ่งมาทางนี้ทันที จองฮวีวนกับยูจุงฮยอกปะทะดาบกัน แต่จองฮวีวนที่ไม่สามารถเปิดใช้งาน [เวลาแห่งการพิพากษา] ได้ยอมไม่ใช่คู่ต่อสู้ของเขา

ผมดันพวกเด็ก ๆ ถอยไปข้างหลัง แล้วก้าวออกไปข้างหน้า

[ราชาปีศาจ ‘ประมุขแห่งตรรกะและดวงดารา’ เป็นกำลังใจให้คุณ]

[ราชาปีศาจ ‘ปีศาจร้ายแห่งหลักการ’ ต้องการให้คุณชนะ]

[กลุ่มดาว ‘เทพธิดาแห่งดาวประกายพริ้ว’ ประารถนาในชัยชนะของคุณ]

[กลุ่มดาวและราชาปีศาจจำนวนมากเฝ้าจับตาดู <คิมดกจาคอมพานี>]

ข้อความของพวกกลุ่มดาวที่จับตาดูผมซึ่งก้าวขาออกไป

เพราะอะไรพวกเขาถึงได้ยึดติดกับ ‘ความดี’ และ ‘ความชั่ว’ มากขนาดนี้กัน

[สกลิลเฉพาะตัว ‘ความเข้าใจในการอ่าน’ ถูกเปิดใช้งาน!]

บางทีผมอาจรู้คำตอบนั้นอยู่แล้ว

เพราะพวกเขาได้แต่ต้องทำเช่นนั้น

[เรื่องเล่า ‘ผู้ฝึกหัดแห่งการส่งเสริมความดี ประณามความชั่ว’ เล่าขานเรื่องราวต่อ]

[เรื่องเล่า ‘ผู้พิทักษ์แห่งหนึ่งร้อยความชั่ว’ เล่าขานเรื่องราวต่อ]

[เรื่องเล่า ‘ความชั่วช้าที่ยิ่งกว่าชั่วช้า’ เล่าขานเรื่องราวต่อ]

[เรื่องเล่า ‘ความดีที่เหมาะสม’ เล่าขานเรื่องราวต่อ]

...

ประโยคฉบับไม่ถ่วงอัดแน่นอยู่ในดวงตาของเหล่าราชาปีศาจและกลุ่มดาวดุจฝูงแมลง

เรื่องเล่าที่พวกเขาครอบครอง เรื่องราวที่คอยบอกพวกเขา
พวกเขาไม่ใช่ 'กลุ่มดาว' หรือ 'ราชาปีศาจ' อีกต่อไปแล้ว แต่เป็นเพียงผู้ที่
ดำรงอยู่เพื่อปฏิบัติ 'ความดี' และ 'ความชั่ว' ในโลกใบนี้เท่านั้น

พวกเขาส่วนใหญ่กลายเป็นเพียงเครื่องมือที่ 'เรื่องเล่า' เก่าแก่ใช้ในการ
ขยายพันธุ์ เพื่อที่จะได้เผยแพร่ตัวเอง

ท้ายที่สุดเรื่องเล่าเหล่านั้นก็จะกลืนกินกระทั่งเรื่องเล่าเนบิวลาของพวกเขา
[หากภายใน 2 นาทียังไม่สามารถตกลงกันได้ 'ไฟศักดิ์สิทธิ์' ก็กลืนกิน
เขตอำนาจ จะได้รับการระบุเป็น 'ดี']

ปล่อยไว้แบบนี้ไม่ได้แล้ว หลังตัดสินใจอย่างรวดเร็ว ผมก็รีบตะโกน
ออกไป

"จีสเยยา! เลือก 'ดี'!"

"เอ? แต่ว่า..."

"เร็วเข้า!"

อิจีสเยมีสีหน้าไม่เข้าใจ

สถานการณ์ในตอนนี้อยู่ 'ดี' เป็นฝ่ายเหนือกว่า แต่ผมกลับสั่งให้เธอเลือก
ทางนั้นเพิ่ม เธอจะมองว่าแปลกก็ถูกต้องแล้ว

อิจีสเยตัดสินใจทันที

[ตาซึ่งโน้มเอนไปทาง 'ดี' มากขึ้น 8.9%!]

[หากภายใน 40 วินาทียังไม่สามารถตกลงกันได้ 'ไฟศักดิ์สิทธิ์' ก็กลืนกิน
เขตอำนาจ จะได้รับการระบุเป็น 'ดี']

8.9%... ความแตกต่างซึ่งมากยิ่งขึ้นกว่าเดิม

ใช่แล้ว นี่แหละวิธีที่ดีที่สุด

ผมสุดลมหายใจเข้าปอด จากนั้นจึงเรียกนิยามของคนผู้หนึ่งด้วยกำลัง
ทั้งหมด

[มังกรหิมะแห่งนรกอเวจี!]

ผมรู้อยู่แล้วว่าเจ้านั้นเฝ้ามองดูเหตุการณ์นี้อยู่ และการที่เป็นแบบนี้
ย่อมหมายความว่าวาทกรรมของเขาเองก็รู้เรื่องที่เกิดขึ้นที่นี้เหมือนกัน

คนเพียงคนเดียวที่เข้าใจว่าผมต้องการอะไรในสถานการณ์อย่างตอนนี้

[กลุ่มดาว 'มังกรทมิฬแห่งนรกอเวจี' หัวเราะอย่างบ้าคลั่ง]

ดาบมารสวรรค์ทมิฬของยูจุงฮยอกถูกห่อหุ้มด้วยระดับชั้นของผู้ข้ามผ่านตน ฟุ้งเข้ามาที่ต้นคอของผม การโจมตีเฉียบขาดในระดับที่ผมไม่สามารถหลบเลี่ยงได้

ตอนนั้นเอง เพดานห้องโถงพลันเกิดรอยแตกกว้างพร้อมเสียงระเบิดดังสนั่น ยูจุงฮยอกผงะ เงยหน้าขึ้นมองเพดานด้วยความตกใจ แต่มันก็สายเกินไปแล้ว

โครมมมม

ยูจุงฮยอกที่วิ่งเข้ามาหาผมโจมตีผมโดนฝั่งกลบอยู่ใต้เพดานที่พังถล่มลงมา เขาหลบเศษเพดานชิ้นใหญ่ได้หลายชิ้น แต่จำนวนหินที่ร่วงกราวมีมากเกินไป

เงาเล็กวูบไหวอยู่ท่ามกลางฝุ่นขาวคลุ้งตลบ ผมเบียดขึ้นห้องอราวกับรีบวิ่งมาด้วยความร้อนรน ผ้าพันแผลที่มือข้างซ้ายถูกคลายออกกว่าครึ่ง พลั้วสะบัดไปตามแรงลม

ท่ามกลางฝุ่นควัน เธอคนนั้นก้าวขึ้นไปเหยียบร่างยูจุงฮยอก จิกยึดทั้งที่คิ้วมวดเป็นปม

“บอกแล้วไง พวกนายนะ ถ้าขาดฉันไปก็ไมรอดหรอก”

[อวตาร 'ฮันซวยอง' กระโจนเข้าใส่การพิจารณา 'มหาเรื่องเล่า!']

มือของยูจุงฮยอกยื่นออกมาจากใต้กองหิน

ฮันซวยองหลุบตามองยูจุงฮยอก ก่อนจะพูดเหน็บแนม

“ไอ้เวร เทียวชมเหงคนอื่นเขาทุกวี่ทุกวัน...พอตัวเองโดนเหยียบบ้างแบบนี้รู้สึกไม่โอเคเลยใช่มั้ยล่ะ”

[อวตาร 'ฮันซวยอง' ครอบครองส่วนแบ่ง 8.9% ในมหาเรื่องเล่า 'ไฟศักดิ์สิทธิ์' กลืนกินเทวดานานา]

กะแล้วเหียว ถ้าเป็นฮันซวยองล่ะก็ ผมก็นึกอยู่แล้วว่าเธอจะต้องนำ 'ส่วนแบ่ง' ที่ตรงเป๊ะมาด้วย

ระบบแจ้งว่า 'ผู้บรรยายที่เข้าร่วมการพิจารณาตัดสินไม่สามารถแบ่งปันส่วนแบ่งให้แก่กันได้' อีกนัยหนึ่งจึงสามารถตีความได้ว่า ผู้บรรยายที่ยังไม่ได้เข้าร่วมนั้นสามารถแบ่งปันส่วนแบ่งให้แก่กันได้นั่นเอง

อันชวยองเหลือบมองผมพลาบงบ่นมาทาง ‘ลอบนัดพบยามกลางวัน’

- เพราะนาย ฉันเลยต้องแบ่งให้ฮ้อลฮวาไป 0.1% แนะ

อันชวยองคงปรับเปลี่ยนส่วนแบ่งในครอบครองกับฮ้อลฮวาทันทีที่รู้ข้อมูล
ของที่นี่ และเธอก็มุ่งตรงมาอย่างไม่รีรอ

หญิงสาวหมุ่นตัวไปมองพวกกลุ่มดาวรอบๆ เธอคำรามกรอด ก่อนจะ
ประกาศ

“ฉันเป็น ‘ฝ่ายร้าย’ และไ้อับดซบคิมดกจาที่ยืนเอ้ออยู่โน้นก็ ‘ชั่ว’ อย่าง
ไม่ต้องสงสัย”

อันชวยองทำให้ผมกลายเป็นฝ่ายร้ายโดยไม่สนใจความเห็นของผม เธอ
หันกลับมามองยูจงฮยอกที่โดนกองหินทับ และพูดต่อในขณะที่เบือนสายต
ามองสมาชิกกลุ่ม

“แต่ <คิมดกจากอมพานี> ไม่ใช่ทั้งฝ่ายร้ายและฝ่ายดี”

ภาพหญิงสาวตะโกนเสียงดังพลาบงบ่นบ๊อบสั้นข้างดูยิ่งใหญ่ จนทำให้
วินาทีนั้นอันชวยองดูเหมือนตัวละครเอกตัวจริง ไม่ใช่ยูจงฮยอก

[สิ้นสุดระยะเวลาที่กำหนด การพิจารณาตัดสินความดีและความชั่วของ
เรื่องเล่าจบลง]

[ส่วนแบ่งของความดีและความชั่วที่เข้าร่วมการพิจารณาตัดสินรวมทั้งสิ้น
91.8%]

[อัตราส่วนความดีและความชั่วที่เข้าร่วมคือ 45.9% : 45.9%]

[ตารางแห่งความดีและความชั่วสมดุลกันอย่างสมบูรณ์แบบ]

กลุ่มดาวและราชาปีศาจทั้งหลายมองมาทางนี้ด้วยสีหน้าตกตะลึง

ผมหันไปมองพวกเขาพลาบงพูดเสริม

“พวกเราไม่ขอถูกจำกัดด้วย ‘การจำกัดความ’ ของพวกคุณครับ”

[มหาเรื่องเล่า ‘ไฟศักดิ์สิทธิ์ก็ลึกลับเกินท้าวานาน’ เป็นเรื่องเล่าที่ไม่สามารถ
จำแนกความดีและความชั่วได้]

ข้อความดั่งขึ้นราวกับตอกลิ้มย้าลงไป

โทแกบีผู้รับหน้าที่ดำเนินพิธีระตุกยัม สีหน้าราวกับเผ่ารอฉากจบเช่นนั้น
และรู้อยู่แล้วว่าเรื่องราวจะต้องกลายเป็นแบบนี้

ทางสำนักงานก็สมควรจะตื่นตื่นแน่ละ

เพราะข้อความทางอ้อมจำนวนมหาศาลประเดประดังเข้ามาในหูของผม

[กลุ่มดาว 'นักโทษรอดเกล้าทองคำ' พึงพอใจในดุลพินิจของคุณ]

[กลุ่มดาว 'ราชินีแห่งฤดูใบไม้ผลิโอนธการ' ภูมิใจในตัวคุณ]

[กลุ่มดาว 'บิดาแห่งอนธการมั่งคั่ง' ชื่นชมในเจตนาารมณอันแรงกล้าของคุณ]

[กลุ่มดาวเป็นกลางจำนวนมากแสดงความเป็นมิตรต่อเนิวลาของคุณ]

[เหล่ากลุ่มดาวผู้วางตัวเป็นกลางมอบเงินสนับสนุนให้คุณ 281,000 เหรียญ]

ผมคาดการณ์ไว้แล้วว่ากลุ่มดาวที่วางตัวเป็นกลางจะต้องชอบสิ่งนี้

เพราะทางเลือกบางทางเลือกจะเกิดขึ้นเมื่อเราปฏิเสธทางเลือกที่ถูกมอบให้

[ใครบางคนแนะนำเรื่องเล่าของคุณให้แก่ <สตาร์สตรีม>]

[คุณได้รับเรื่องเล่าเรื่องใหม่]

แน่นอนว่าไม่ใช่กลุ่มดาวทั้งหมดที่จะคิดแบบนี้

[การเลือกของคุณปลุกปั่นกระแสต่อต้านของกลุ่มดาวได้สังกัด 'ฝ่ายดี'

และ 'ฝ่ายร้าย' จำนวนหนึ่ง]

เบรียะ

[นี่มันเรื่องอันใดกัน...]

[จำเนก 'ดีชั่ว' ของรางวัลใหญ่ไม่ได้ขึ้นหรือ]

บรรยากาศระหว่างกลุ่มดาวกับราชาปีศาจเปลี่ยนแปลงไปอย่างฉับพลัน

[เหล่ากลุ่มดาว 'ฝ่ายดี' คัดค้านการพิจารณาตัดสินดังกล่าว]

[เหล่ากลุ่มดาว 'ฝ่ายร้าย' คัดค้านการพิจารณาตัดสินดังกล่าว]

ผมสัมผัสได้ถึงกระแสของระดับชั้นที่ไม่ธรรมดา ราวกับจะเกิดการจลาจลขึ้นได้ทุกเมื่อจากโต๊ะทั้งสองฝั่ง

[เป็นแบบนี้ไม่ได้! สำนักงานจงพิจารณาใหม่อีกครั้งเสีย!]

[นี่มันเล่ห์กลอันใด]

ตั้งแต่เหล่าราชาปีศาจระดับสูงไปจนถึงเหล่าอัศวินทูตสวรรค์ สายตาของผู้เข้าร่วมงานทั้งหมดที่มุ่งไปยังโทแกบี

โทแกบีระดับสูงรู้สึกได้ถึงภัยอันตราย เขาตอบทันทีเหวี่ยงเหยียนเฉียบไหลอาบท่วมตัว

[ขอภัยขอรับ เรื่องนั้นคงทำได้ ไม่ว่าผู้ใดก็ไม่สามารถเปลี่ยนผลลัพธ์ของเรื่องเล่าที่พิจารณาเสร็จสิ้นแล้วได้ขอรับ เพราะนั่นคือกฎ]

โล่งอกที่ทางสำนักงานยึดมั่นในกฎกติกา แต่การรักษากฎไม่ได้นำมาซึ่งผลลัพธ์ที่ดีเสมอไป

[ข้าตั้งใจว่าจะรอดูถึงแค่ฤดูกาลนี้]

ครึ้นนน!

สถานการณ์กำลังดำเนินไปยังทิศทางที่อยู่เหนือความคาดหมาย

เหล่าราชาปีศาจระดับกลางไปจนถึงระดับล่างลุกขึ้นจากเก้าอี้ ปลดปล่อยระดับชั้นของตนออกมา

[หากไม่สามารถตัดสินสถานะความดีความชั่วจาก ‘รางวัลใหญ่’ ได้ เช่นนั้น ก็คงต้องตัดสินกันด้วยวิธีอื่น]

ทันทีที่เหล่าราชาปีศาจเคลื่อนไหว ด้านอัครทูตสวรรค์เองก็ลุกขึ้นจากที่นั่งอย่างไม่ยอมแพ้

[ราชาปีศาจจำนวนมากแสดงความเป็นปรปักษ์ต่อกลุ่มดาว ‘ฝ่ายดี’!]

[อัครทูตสวรรค์จำนวนมากระแวงระวังเหล่าราชาปีศาจ]

[ตาซึ่งแห่งความดีและความชั่วกำลังสั่นคลอน!]

เปรี๊ยะ!

ทั้งสองฝ่ายประจันหน้ากันราวกับพร้อมจะบุกเข้าหาอีกฝ่ายได้ทุกเมื่อ ผมกับสมาชิกกลุ่มยืนรวมกลุ่มกันในขณะที่จับตาดูสถานการณ์ตรงหน้า จองฮิวอนถือดาบผู้พิพากษายืนอยู่ข้างกายผม เธอเอ่ยด้วยน้ำเสียงตึงเครียด

“คุณตกจากอะ”

“ไม่เป็นไรครับ”

ผมยืนปกป้องสมาชิกกลุ่มให้พวกเขารู้สึกปลอดภัย

ต่อให้ ‘มหาสงครามเทพและปีศาจ’ อุบัติขึ้น ก็ไม่มีทางที่ไอเวนตีใหญ่หิม่าแบบนั้นจะเกิดขึ้นในสถานที่แบบนี้หรอก

[กลุ่มดาว ‘อาลักซันด์แห่งสรวงสวรรค์’ ห้ามปรามเหล่าอัครทูตสวรรค์]

[ราชาปีศาจ ‘ผู้ปกครองนรกตะวันออก’ ควบคุมเหล่าราชาปีศาจ]

ต้องมี 'ดี' ชั่ว' ถึงจะมีตัวตน

ไม่ว่าจะ 'อาลักษณ์แห่งสรวงสวรรค์' เมตาตอรอน หรือ 'ผู้ปกครองนคร
ตะวันออก' อากาเรส ต่างก็เข้าใจเรื่องนั้นดี

หากซินารีโอถูกเปิดฉากขึ้นที่นี่ มีแต่จะพินาศย่อยยับไปด้วยกันหมด
ทั้งสองฝ่าย

และถ้าความคิดของผมถูกต้อง คนที่รู้ข้อเท็จจริงที่เวลานั้น แถมยังใช้
ประโยชน์จากมันได้ดีที่สุดก็คือ พวกโทแกบีบัดชบจากสำนักงานเฮงชวยนั้น

[มหาโทแกบี 'พารัม' ปรากฏตัวบนเวที]

มหาโทแกบีเปิดเผยตัวตนขึ้นกลางอากาศประหนึ่งเพ็ราอคอยจิ้งหะหะ
มานาน ก่อนจะปลดปล่อยระดับชั้นอันสูงส่งออกมา

มหาโทแกบีพารัม

ผมรู้จักมหาโทแกบีตนนี้เป็นอย่างดีผ่านนิยาย

[หยุดแค่นั้นแะอะขอรับ ทุกท่านเองก็น่าจะทราบกันดีอยู่แล้วว่า นี่ไม่ใช่
ปัญหาที่จะสามารถคลี่คลายได้ด้วยการสู้กันที่นี่]

กลุ่มดาวและราชาปีศาจประทั่วทั้งพื้นที่ที่เสียงเข้มงวดแข็งกระด้างนั้นดังขึ้น

[ต่อให้เป็นสำนักงานก็ไม่สามารถก้าวกายการต่อสู้นี้ได้!]

[คิดจะให้จบแบบนั้นหรือ]

ไม่ว่าจะฝั่งกลุ่มดาวหรือฝั่งราชาปีศาจที่มารวมตัวอยู่ที่นี่ หลายคนเข้าใจ
ระดับเทวดานาน ดังนั้นต่อให้ 'มหาโทแกบี' มาด้วยตัวเอง พวกเขาก็ไม่คิดที่จะ
ยอมเชื่อฟังแน่นอนอยู่แล้ว

ถ้า 'ราชาโทแกบี' มาด้วยตัวเองก็อีกเรื่อง...

ความไม่พอใจแพร่ไปทั่วทั้งงานอย่างไม่มีใครยอมใคร พารัมกล่าว

[จะไม่มี การเปลี่ยนแปลงผลการพิจารณาตัดสินขอรับ และการประพุดิตัว
เป็นปฏิบัติที่นี้ก็ไม่ได้รับอนุญาตเช่นกัน]

กระแสไฟฟ้าสว่างวาบกลางอากาศพร้อมคำประกาศหนักแน่นของพารัม
ก่อนจะเข้าขวางกันกระแสน้ำของ 'ฝ่ายดี' และ 'ฝ่ายร้าย'

จังหวะที่พวกกลุ่มดาวซัดขึ้นหมายจะก่อความวุ่นวายอีกครั้ง พารัมก็
กล่าวต่อ

[ความขุ่นเคืองใจของทุกท่านเป็นเพราะสถานภาพ ‘ความดีและความชั่ว’ ไม่ถูกจำแนกกันชัดเจนซักเท่าไหร่ หากเป็นปัญหาต่างๆ นั้น เช่นนั้นมาดำเนิน ‘ซินารีโอมหาเรื่องเล่า’ กันอีกสักซินารีโอมันอย่างไรขอรับ]

[หมายความว่ายังไง]

[เพื่อจำแนกสถานภาพของ ‘ความดีและความชั่ว’ ทางเราจะเปิดซินารีโอมันระดับประวัติการณ์ให้ขอรับ]

ประโยคตัดมาของมหาโทแกบีทำให้ผมไม่อาจปิดบังความตกตะลึงเอาไว้ได้เลย

เจ้านั้น นี่เขาคิดจะ...

[ปณิธานแห่ง <สตาร์สตรีม> เห็นด้วยกับการตัดสินใจของ ‘มหาโทแกบี’]

[‘คู่อริแห่งความดีและความชั่ว’ ต้องการซินารีโอมันใหม่ เพื่อจำแนกสถานภาพของความดีและความชั่ว]

ความเป็นไปได้ของ <สตาร์สตรีม> กำลังเคลื่อนไหว สายตาของกาแล็กซีหลังไหลไปทางเรื่องราวที่กลุ่มดาวจำนวนมากปรารถนา ซินารีโอมันที่ทำให้ความเป็นไปได้ระดับนี้ขับเคลื่อน แม้จะพลิกค้นทั่ว <สตาร์สตรีม> ก็ยังหาพบได้ยาก

ผู้ปกครองนรกจะวันออกถาม

[เจ้าจะเปิดซินารีโอมันมหาสงครามเทพและปีศาจนั้นหรือ]

[หากว่าทุกท่านต้องการขอรับ]

กลุ่มดาวจำนวนมากส่งเสียงฮือฮาเมื่อได้ยินคำประกาศของพาร์ม

พาร์มยกย้อมมีเลิศนัย เขามองมาที่ผมแล้วเอ่ยต่อ

[เพียงแต่เวทีของซินารีโอมันนี้ ทุกท่านจะต้องเลือกด้วยตัวเองขอรับ]

เหนือความดีและความชั่ว (2)

ตลอดช่วงเวลาหยุดพักจากการประชุม เหล่ากลุ่มดาวและราชาปีศาจต่างถกเถียงกันในฝ่ายของตนว่า จะเลือกสถานที่ไหนเป็นเวทีของ ‘มหาสงครามเทพและปีศาจ’ ครั้งใหม่ โลงอกที่สายตาเป็นปฏิกิริยาซึ่งเคยพุ่งเล็งมาที่พวกเราเบาบางลงระดับหนึ่งหลังการแทรกแซงของพวกโทแกบี

สมาชิกกลุ่มนั่งฟูบอยู่บนพื้นด้วยความเหนื่อยล้ากับสถานการณ์ที่เกิดขึ้นกะทันหัน

ฮันซูยงเดินเข้ามาหยุดอยู่ข้าง ๆ เธอเตะมือยูจุงฮยอกที่ยังโดนฝังอยู่ใต้หินกองโต

“อะไรของเขา ทำไมยังไม่ออกมาอีก”

“ไม่มีปฏิกิริยาตอบสนองจากยูจุงฮยอก เหมือนกับเขาตายไปแล้ว

ผมมองมือของชายหนุ่มผู้ซึ่งถูกฝังกลบ อีกใจหนึ่งดันรู้สึกกลัวที่จะยื่นมือออกไปจับมือข้างนั้นแล้วช่วยดึงเขาขึ้นมา เพราะคำพูดประโยคสุดท้ายที่เขากล่าวทิ้งไว้ยังดังก้องอยู่ในหูผมไม่จางหายไปไหน

- หรือเป็นข้อมูลที่ได้จากหนังสือเรื่อง ‘สามวีรรอด’ กันแน่

ยูจุงฮยอกไปได้ยินเรื่องนี้มาจากที่ไหน พิเลเตอร์คัดกรองคลายออกถึงไหนแล้ว และเขารู้เกี่ยวกับ ‘สามวีรรอด’ มากขนาดไหน

ผมกับฮันซูยงรวมพลังกันช่วยขุดร่างยูจุงฮยอกออกมา

ยูจุงฮยอกอยู่ในสภาพหมดสติ นีมันแปลกเกินไป เขาไม่มีทางหมดสติ

แค่เพราะโดนฝังอยู่ใต้กองหินพวกนี้สักหน่อย

“หมอนี่ทำไมสภาพเป็นแบบนี้ล่ะ”

พลองสำรวจดูอย่างละเอียดถึงได้พบว่าร่างกายของยูจุงฮยอกไม่ได้อยู่ในสภาพปกติ หัวร่างมีแต่บาดแผลเล็กใหญ่ราวกับแฉะไปที่ไหนมาก่อน มีร่องรอยเหมือนเขาไปฟาดฟันและสังหารอะไรมา ตลอดสองวันที่ผ่านมายูจุงฮยอกคงไปเคลียร์ซึนฮาริโอที่ผมไม่รู้

ทั้งที่สภาพตัวเองก็ไม่ค่อยจะสู้ดี แต่กลับไม่อาจชมโทษะที่มีต่อผม ผินดึงเอาระดับชั้นออกมาใช้จนได้รับบาดเจ็บภายใน

ฮันชุยองเปิดใช้งาน ‘ลอบนัดพบยามกลางวัน’ ส่งข้อความหาผม

- ยูจุงฮยอกสังเกตเห็นตัวตนของ ‘สามวิธียอด’ แล้ว

- ฉันรู้ ก่อนเธอมาถึง ยูจุงฮยอกเพิ่งพูดกับฉันไปเอง

ผมสรุปเรื่องที่ยูจุงฮยอกพูดมาให้ฮันชุยองฟัง หลังได้ยินเรื่องทั้งหมด คิ้วของเธอก็ขมวดเป็นปม

- ไร้อะไรไปได้ยินเรื่องพวกนั้นมาจากที่ไหน

- ฉันเองก็ไม่รู้เหมือนกัน ว่าแต่เธอหายไปไหนมา

- ไปฆ่าเหล่านักพยากรณ์ที่เหลือมานะสิ ไม่น่าข้อมูลอาจรั่วไหลมาจากพวกนั้น

- ได้ความอะไรบ้างมัย

- ไม่เลย

คงต้องเป็นแบบนั้น เพราะข้อมูลที่เหล่านักพยากรณ์มีอยู่ในมือได้ผ่านพ้นไปหมดแล้ว ตัวพวกเขาเองก็ถูกเปลี่ยนเป็น ‘ตัวละคร’ กันหมดแล้วด้วย

- ข้อมูลไม่น่ารั่วไหลมาจากเหล่านักพยากรณ์ ฉันว่า...

ผมมองไปยังเมตาตรอนที่กำลังปรึกษาหารือกับพวกอัครทูตสวรรค์อยู่ไกล ๆ มีเปอร์เซ็นต์สูงมากที่เมตาตรอนจะเกี่ยวข้องกับการที่ยูจุงฮยอกรู้เรื่อง ‘สามวิธียอด’

ฮันชุยองกล่าว

- แอสโมเดียสเองก็รู้เรื่อง ‘สามวิธียอด’ เหมือนกัน เผลอ ๆ พวกกลุ่มดาว

ระดับสูงอาจรู้จักกันเกือบหมดก็ได้

พวกกลุ่มดาวระดับสูงนั้นหรือ...

ท่าทางจะใกล้ถึงเวลาที่ 'ผู้แสวงหาความจริงของจุดจบ' จะเริ่มออกปฏิบัติภารกิจแล้วสินะ ในที่สุดกำหนดการอันยาวนานของซินารีโอก็เริ่มมองเห็นปลายทางเสียที

ผมก็ม่อมองอยู่จวบยอกที่สลบไปครู่หนึ่ง

ฮันซุยของกล่าวต่อพลางมองหน้าผม

- คิมตกจา ตอนนี่คิดเรื่องที่สำคัญที่สุดก่อนเถอะ

ผมพยักหน้า พอเงยหน้าขึ้นก็พบว่ามหาโทแกบีพาร์มกำลังมองตรงมาที่ผม

- พวกเราต้องเข้าร่วม 'มหาสงครามเทพและปีศาจ'

- จะบ้าอะไระ มันไม่ใช่ซินารีโอที่ระดับอย่างพวกเราจะเข้าร่วมได้นะ

ฮันซุยของพูดถูก เพราะเดิมที 'มหาสงครามเทพและปีศาจ' เป็นซินารีโอหลักช่วงซินารีโอที่ 80

อันที่จริงผมเองก็ไม่ได้คิดจะทำแบบนี้ เลี่ยงซินารีโอได้ย่อมเป็นเรื่องดี แต่ไม่ใช่กับ 'มหาสงครามเทพและปีศาจ' ถ้ามันไม่อุบัติขึ้นก็ยังพอคุยกันได้ แต่หากอุบัติขึ้นแล้ว มันเป็นซินารีโอที่จะหลีกเลี่ยงไม่ได้เด็ดขาด

- ถึงจะเป็นซินารีโอระดับสูงก็ช่าง ปัญหาคือสถานที่เปิดศึก

- หมายความว่ายังไง...

พาร์มที่อยู่ห่างออกไปปรบมือเสียงดัง รองนกลุ่มดาวกลับไปนั่งประจำที่ แล้วจึงค่อยเปิดปากพูด

[หมดเวลาพักจากการประชุมแล้วขอรับ ท่านกลุ่มดาวและราชาปีศาจ กรุณาเลือกเวทีของซินารีโอด้วยขอรับ]

กลุ่มดาวและราชาปีศาจลุกขึ้นตะโกนเสียงดังราวกับรอโอกาสมานาน

[เวทีของ 'มหาสงครามเทพและปีศาจ' เขาเป็น 'โลกปีศาจที่ 14' ของพวกเรา -]

[ที่ <ต้นไม้ผู้พิทักษ์> ของพวกเราเวทีของ 'มหาเรื่องเล่า' ที่พอใช้การได้อยู่]

[พละมอันใด! เวทีนั้นนะ...!]

กะแล้วเซียว แต่ละฝ่ายต่างก็อยากใช้สถานที่ที่ตัวเองเป็นฝ่ายได้เปรียบ

เป็นเวทีกันทั้งนั้น

ผมเองก็มีสถานที่ที่อยากใช้เป็นเวทีอยู่เช่นกัน แต่ต่อให้พูดออกไป พวกนั้นก็ไม่นับสนุนผมหรอก

ผมครุ่นคิดในใจ ต้องทำอะไร...

「(คุณตกใจอยากใช้ ‘เกาะนั้น’ เป็นเวทีใช้มั้ยคะ)」

ข้อความจากยูซังอาดังขึ้นในหัว

「(ให้ฉันช่วยดีมั้ยคะ)」

‘ครับ?’

「(พอดีฉันค้นพบเรื่องน่าสนใจในกำแพงนะค่ะ)」

‘เรื่องน่าสนใจเหรอครับ’

ยูซังอาดังไม่ได้ตอบกลับมา แต่ภายในหัวของผมมีเสียงดังกรอบแกรบแทน

ไม่นานหลังจากนั้น ห้องโถงจัดงานที่เคยเสียงดังอึกก็เริ่มปกคลุมไปด้วยบรรยากาศเร่าร้อน กลุ่มดาวหลายกลุ่มกระซิบกระซาบกัน

[ข้อมูลนี้เพิ่งมาถึงเมื่อครูนี่...]

[ว่าไงนะ เรื่องจริงหรือ]

ผมเพิ่งความสนใจไปที่เสียงกระซิบของพวกเขา

พวกนั้นคือกลุ่มดาวที่ครอบครองความสามารถเกี่ยวกับ ‘วิวรรณ์’ ไม่ใช่หรือ
บรรยากาศเริ่มแปลกพิกล เสียงกระซิบถูกส่งต่อกันดุจเกลียวคลื่น ผ่านไปราวห้านาที กระทั่งเมตาดรอนยังมีสีหน้าตึงเครียด เสียงของกลุ่มดาวและราชาปีศาจที่เอาแต่ทะเลาะกันเบาบางลง ไม่นานหลังจากนั้นแต่ละฝ่ายต่างลอบมองหยั่งเชิงกัน

ท่ามกลางการต่อสู้อย่างดุเดือดทางสายตา ฝั่งราชาปีศาจเป็นฝ่ายเปิดฉากก่อน

[ขอโทษที่พอดีข้ามีธุระต้องจัดการ คงต้องขอตัวก่อน]

[ข้าก็ด้วย! ข้าก็เหมือนกัน!]

ราชาปีศาจกลุ่มหนึ่งขมื่อขึ้นพรวดพราด แล้วรีบแยกตัวออกไปจากบริเวณที่นั่น

ผมมองใบหน้าของพวกเขาอย่างละเอียด หลายคนเป็นพวกที่เกี่ยวข้องกับ

‘ผู้แสวงหาความจริงของจุดจบ’

[ขออภัยค่ะ ข้าเองก็คงต้องขอปลีกตัวสักครู่เหมือนกัน]

ทันทีที่ ‘เทพธิดาแห่งดาวประกายพริ้ว’ จากเนบิวลา <ต้นไม้ผู้พิทักษ์>

ประกาศเช่นนั้น สถานการณ์ก็ยิ่งลุกลามบานปลายกว่าเดิม

[ข้าเองก็มีธุระ-]

พอมีคนขอปลีกตัวไปมากขึ้นเรื่อยๆ เมตาตรอนก็ถอนหายใจแผ่ว หันไปมองพารัม

[ดูที่ท่านมหาโทแกบีจะต้องตัดสินใจเองแล้วละครับ]

นัยน์ตาของมหาโทแกบีพารัมราวกับมีหมอกปกคลุมขณะมองไปในอวกาศ ก่อนที่จู่ๆ ก็เบิกกว้างเหมือนว่าพบเจออะไรบางอย่าง

[น่าสนุกดีนะขอรับ ‘วีรธน์’ ถูกประทอนลงมาในช่วงเวลานี้พอดี]

กลุ่มดาวที่ลอบระแวงอีกฝ่ายผงะทันทีที่ได้ยินคำว่า ‘วีรธน์’

พารัมหัวเราะ

[ดีเลยขอรับ แม้ทุกท่านจะไม่กล่าวอะไร แต่ดูท่าว่าจะตัดสินใจเลือกเวทีกันได้แล้ว]

ผมฟังคำพูดของมหาโทแกบีอย่างมีนงงระคนเหม่อลอย

มันเกิดเรื่องอะไรขึ้นกันแน่

ทันใดนั้นในหัวปล้นเจ็บแปลบขึ้นมา

[ความเป็นไปได้ของ <สตาร์สตรีม> สงสัยคุณ!]

ความรู้สึกที่ราวกับมีสายตาดมทึ่มามองทะลุเข้ามาในตัวผม สายตานั้น ประหนึ่งกวาดมองสำรวจหาสิ่งที่ต้องสงสัย

สายตาที่วามองผมอยู่พักใหญ่ ก่อนจะสลายไปราวกับถูกชำระล้าง

[<สตาร์สตรีม> ถอนสายตาจากคุณ]

ผมปาดเหงื่อเย็นเฉียบ เรียกยูซังอาอย่างระมัดระวัง

‘คุณยูซังอา คุณทำอะไรลงไปกันแน่ครับ’

ยูซังอาเงียบบไปครู่หนึ่งเพื่อคิดหาคำมาอธิบาย

จากนั้นเธอก็บอกผมเช่นนี้

[(คุณตกจากราบวิธีที่พวกกลุ่มดาวใช้อ่านอนาคตมั้ยคะ)]

‘ทราบครับ’

วิธีที่พวกกลุ่มดาวใช้อ่านอนาคตแบ่งออกเป็นสองวิธีใหญ่ ๆ

หนึ่งคือ รวบรวมดาต้าแล้วคำนวณอนาคต ยกตัวอย่างเช่น [ระบบเฮอริมีส]

อีกหนึ่งเป็นวิธีที่พวกราชาปีศาจส่วนหนึ่ง สามเทพมอยเร หรือ <เอเดน> ใช้กัน
นั่นคือ การรับ ‘วิวรรณ์’ อันลึกลับ ซึ่งในนิยายเรียกว่า ‘วิวรรณ์จากพระเจ้า’

อยู่ข้างเอเชียปไปครู้ใหญ่ ก่อนที่เธอจะหัวเราะแล้วตอบเสียงขัดเขิน

「(ดูเหมือนฉันจะกลายเป็น ‘พระเจ้า’ ไปแล้วละค่ะ)」

ทดลองอ่าน